

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

Στο πολύ ενδιαφέρον άρθρο του κ. Α. Θεολόγου σχετικά με τη δράση του 13ου Σμήνους Dakota της Ελληνικής Αεροπορίας στην Κορέα αναφέρεται ότι η θυσία των Ελλήνων Ηρώων που έπεσαν στη μακρινή αυτή χώρα τείνει πλέον να ξεχαστεί. Αν και δυστυχώς είμαι αναγκασμένος εκ των πραγμάτων να συμφωνήσω με τον συγγραφέα, θα ήθελα να αναφέρω ότι στη Θεσσαλονίκη, στη λεωφόρο Μεγάλου Αλεξάνδρου έχει ανεγερθεί από τον Ιούνιο του 1993 μνημείο προς τιμή των πεσόντων Ελλήνων κατά τον Πόλεμο της Κορέας. Το μνημείο, το κεντρικό τμήμα του οποίου είναι μια μικρή παγόδα από γρανίτη φερμένη από τη Νότιο Κορέα, αποτελεί δωρεά του επιτίμου προξένου της Ελλάδας στη Δημοκρατία της Νοτίου Κορέας κυρίου Σουνγκ Γιούν Κιμ.

Την πρωτοβουλία για την τοποθέτησή του είχαν από κοινού το Γ' ΣΣ, ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Παλαιμάχων Αγωνιστών Κορέας και ο Σύνδεσμος Μακεδονίας-Οράκης Βετεράνων Πολεμιστών Κορέας. Το σύνολο των εξόδων εγκατάστασης κάλυψε ο Δήμος Θεσσαλονίκης.

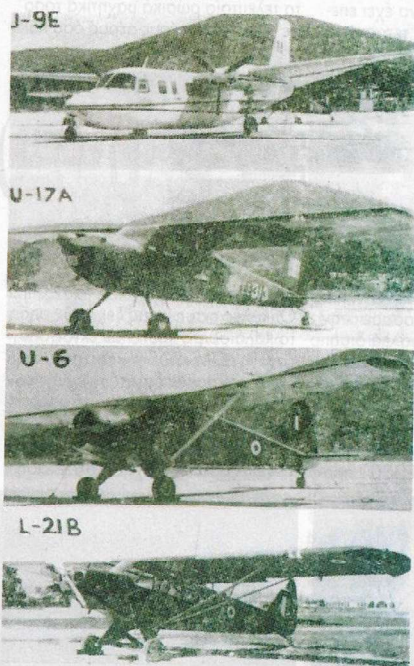
ΠΤΗΞΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ '95

ΤΟ «ΧΑΜΕΝΟ» BEAVER

Κατά τη διάρκεια του '50, γύρω από τους αεριωθούμενους πρωταγωνιστές Ελληνικής Βασιλικής (τότε) Αεροπορίας κινούνται και προσέφεραν πολύτιμο έργο δεκάδες άλλοι ελικοφόροι «κομπάρσοι» οι περισσότεροι από τους οποίους άφησαν ανεξίτηλο το ίχνος τους στην ιστορία της Π.Α. Υπάρχει όμως ένας από αυτούς τους «κομπάρσους» της περιόδου που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον αν και έχει περάσει ουσιαστικά απαρατήρητος. Πρόκειται για το μοναδικό L-20A Beaver της ΕΒΑ, τη στρατιωτική έκδοση του αγέραστου μονοκινητήριου ελικοφόρου μεταφορικού De Havilland Canada DHC-2. Οι πρώτες αναφορές της παρουσίας του το θέλουν να επιχειρεί το 1956

Δύο χειριστές της ΕΒΑ φωτογραφίζονται με φόντο το Beaver. Στα δεξιά βρίσκεται ο Αντισμήναρχος κ. Δάγγουλας ο οποίος διετέλεσε επί σειρά ετών υποδιοικητής και μετάπειτα διοικητής της Αεροπορικής Βάσης ΣΕΔΕΣ κατά τη δεκαετία του 1950. (φωτογραφία μέσω Δ. Βογιατζή).

Από το «Εγκόλπιον Χειριστού Αεροπορίας Στρατού» (έκδοση ΓΕΣ, Ιανουάριος 1970). Το Beaver φέρει κωδικό U-6. Σύμφωνα με την ανασθεώρηση των κωδικών τύπου αεροσκαφών της USAF, το 1962, το L-20A μετονομάστηκε σε U-6 (L= Liaison/Συνδεσμός, U/Utility/Γενικών Καθηκόντων)

από την Αεροπορική Βάση ΣΕΔΕΣ, ενώ οι τελευταίες φτάνουν μέχρι και το 1967, λίγο πριν το αεροσκάφος φύγει από το ΣΕΔΕΣ με πιθανότερο προορισμό το 202 ΚΕΑ στο Ελληνικό. Η μόνη τυπική αναφορά υπηρεσίας του Beaver στην Π.Α. που μπορούσαμε να εντοπίσουμε είναι η καταχώρηση με ημερομηνία 27-10-1960 στο βιβλίο πτήσεων του Αρχισμηνία Θωμά Γαλή της 356ΜΜ για «πτήση δοκιμής» με χειριστή τον Υποσμηναγό Σταύρο Φιρφιλίωνη.

Χάρη σ' αυτή την καταχώρηση γνωρίζουμε τα τρία τελευταία ψηφία του serial number «466». Το αεροσκάφος πετούσε «ασημένιο» με τα ελληνικά

εδνόσημα στις κλασικές θέσεις. Σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής γνωστά στοιχεία, η ΕΒΑ χρησιμοποίησε το Beaver σε αποστολές εκπαίδευσης νυκτερινών προσχειώσεων των χειριστών Dakota, μεταφοράς προσωπικού και ταχυδρομείου.

Τα ίχνη του «Κάστορα» ανακαλύπτονται ξανά τον Ιανουάριο του 1970 όταν τον βρίσκουμε ξανά να φιγουράρει στο Εγκόλπιον Χειριστού Αεροπορίας Στρατού της Σχολής Αεροπορίας Στρατού.

Χαρακτηρίζεται ως U-6 και ως L-20A, ενώ φέρει μάλλον καφέ/πράσινη παραλλαγή στις άνω επιφάνειες και ανοικτό γκρι στις κάτω.

Ο J.M. Andrade στο βιβλίο του MILITAIR '82 του χρεώνει τον κωδικό «ES 317» που όμως είναι αμφισβητήσιμος, αφού στην ίδια έκδοση, ο ίδιος κωδικός δίδεται και σ' ένα Cessna U-17. Είναι άγνωστο εάν η Αεροπορία Στρατού χρησιμοποίησε μόνο ένα ή περισσότερα Beaver. Υπάρχουν φήμες που θέλουν το Beaver να βρίσκεται ακόμη παρολησμένο στο Στεφανοβίκειο, ενώ ο J.M. Andrade υποστηρίζει ότι έχει πουληθεί στις ΗΠΑ.

Με δεδομένη την έλλειψη σχετικών στοιχείων κάθε πρόσθετη πληροφορία για την υπηρεσία του L-20A στην Πολεμική Αεροπορία και την Αεροπορία Στρατού είναι παραπάνω από καλοδεχούμενη.

Ευχαριστούμε θερμά τον κύριο Τραντάφυλλο Ταγανά-Τοκαντζά και τους παρακάτω αξιωματικούς της Πολεμικής Αεροπορίας εν αποστρατεία: Ταξίαρχ ε.α.κ. Σταύρο Φιρφιλίωνη, Επισμηναγό ε.α.κ. Θωμά Γαλή, Επισμηναγό ε.α.κ. Θωμά Αραξόπουλο για τη σημαντική βοήθειά τους στην ιχνήλωση του «Κάστορα».

Θέμης Βρονιάς